

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/31/2013
Identifikačné číslo spisu:	8011200885
Dátum vydania rozhodnutia:	16.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8011200885.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: D., IČO: XX XXX XXX, so sídlom v G., zastúpeného JUDr. Jozefom Frankom, advokátom so sídlom v Lemešanoch č. 82, proti žalovanému Obvodnému úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Bardejov, Dlhý rad 16, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 6. októbra 2011, číslo: 1/11/01143-03 v spojení s rozhodnutím Mesta Bardejov zo dňa 13. júla 2011, číslo: 2011/03442, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/73/2011-40 z 18. januára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/73/2011-40 z 18. januára 2013, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 6. októbra 2011, číslo: 1/11/01143-03 v spojení s rozhodnutím Mesta Bardejov zo dňa 13. júla 2011, číslo: 2011/03442, ktorými správne orgány za porušenie povinnosti ustanovených v § 22a písm. a/ bod 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej len „cestný zákon“) uložili žalobcovi pokutu vo výške 15 000 Eur.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že z administratívneho spisu krajský súd zistil, že žalobca porušil povinnosti a podmienky užívania pozemných komunikácií ustanovené cestným zákonom a vykonávacou vyhláškou č. 35/1984 Zb. tým, že na celú parkovaciu plochu na parkovisku pri športovej hale Dlhý rad v Bardejove, kde správny orgán prvého stupňa vykonal kontrolu dňa 10. júna 2011 podľa § 3c ods. 1 písm. c/ cestného zákona, neuložil nový živičný kryt v hr. 4 cm a nezrealizoval obnovu vodorovného dopravného značenia, čím nesplnil podmienku č. 11 rozhodnutia vydaného Mestom Bardejov č. 2010/02902 zo dňa 13. mája 2010 v znení dodatku zo dňa 21. októbra 2010 pod č. 2010/05396 na predĺženie termínu platnosti rozhodnutia č. 2010/02902 do 15. novembra 2010 na

zvláštne užívanie mestských komunikácií, chodníkov, parkoviska a verejných zelených plôch v súvislosti s uložením NN a VN el. kábla pre stavbu „Obchodný dom - ul. Partizánska Bardejov“, o umiestnenie, ktorých žalobca žiadal.

Krajský súd poukázal na to, že podľa jeho názoru porušenie ustanovení cestného zákona zo strany žalobcu bolo evidentné, nakoľko spoločnosť bola účastníkom konania, o stanovení predmetnej podmienky v prípade zásahu do parkovacej plochy pred športovou halou bola vopred oboznámená, pričom s podmienkami rozhodnutia č. 2010/02902 zo dňa 13. mája 2010 súhlasila vzhľadom na skutočnosť, že ako účastník konania nepodala v zákonom stanovenej lehote opravný prostriedok. Na uvedených skutočnostiach sa zhodla aj komisia v zápisnici pri prerokovaní správneho deliktu za prítomnosti zástupcu spoločnosti. Z tohto dôvodu správny orgán bez ďalšieho prietahu vydal rozhodnutie o pokute, pričom výška pokuty bola stanovená s ohľadom na rozsah spôsobenej škody.

Krajský súd tiež poukázal na to, že z administratívneho spisu vyplýva, že predmetné elektrické vedenie neslúži potrebám parkoviska a jeho umiestnenie v telese parkovacej plochy je možné len na základe povolenia cestného správneho orgánu - t.j. Mesta Bardejov, ktoré je zároveň aj vlastníkom parkoviska, z dôvodov uvedených v § 8 ods. 1 cestného zákona a § 11 ods. 1 písm. g/ vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách. Z toho dôvodu argumentácia žalobcu o neúmerne vysokých nákladoch na povrchovú úpravu v celej dĺžke zásahu je podľa názoru krajského súdu neopodstatnená, nakoľko tieto náklady sú zanedbateľné oproti nákladom, ktoré by vznikli správcovi, resp. vlastníkovi vedenia v súvislosti s umiestnením vedenia na súkromných pozemkoch, pričom vlastník vedenia mal možnosť vopred porovnať výšku nákladov spojenú s umiestnením do telesa parkoviska s nákladmi vynaloženými na umiestnenie elektrického vedenia iným spôsobom a rozhodnúť sa pre ktorýkoľvek spôsob umiestnenia.

Podľa názoru krajského súdu v konaní nebolo sporné, že žalobca nesplnil podmienku č. 11 rozhodnutia, túto skutočnosť v priebehu správneho konania ani v žalobe nenamietal. Výtýkal správneho orgánu, že na miesto zisťovania skutkového stavu „nepozval žalobcu“, podmienku č. 11 rozhodnutia vyhodnotil ako nadštandardnú a správny orgán pri uložení pokuty podľa názoru žalobcu nezohľadnil, že parkovisko bolo dané do pôvodného stavu.

Krajský súd zdôraznil, že z rozhodnutia Mesta Bardejov zo dňa 13. mája 2010, číslo: 2010/02902 vyplýva, že týmto rozhodnutím Mesto Bardejov povolilo žalobcovi podľa § 8 cestného zákona a § 11 ods. 1 písm. g/ vyhlášky č. 35/1984 Zb. (ďalej len „vykonávacia vyhláška“) zvláštne užívanie mestských komunikácií, chodníkov, parkoviska a prekopávku verejných zelených plôch ul. Dlhý rad, Partizánska a Gorkého v Bardejove v súvislosti s uložením NN a VN elektrických káblov pre stavbu „Obchodný dom - ul. Partizánska, Bardejov“. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2. júna 2010. Povolenie bolo viazané na dodržanie podmienok uvedených v rozhodnutí pod bodmi 1-17. V podmienke č. 11 je uvedené, že v prípade nevyhnutného zásahu do parkovacej plochy pred mestskou športovou halou (hlavný vstup) do budovy, ktorý je potrebné taktiež vopred odsúhlasiť s cestným správnym orgánom, žiadateľ po uložení elektrického kábla zrealizuje na vlastné náklady uloženie nového živичného krytu v hrúbke 4 cm na celú parkovaciu plochu vrátane obnovy vodorovného dopravného značenia. Kontrolou bolo zistené, že túto podmienku žalobca nesplnil, lebo na parkovisku pri športovej hale na ul. Dlhý rad nebol uložený živичný kryt v hrúbke 4 cm a nebola vykonaná obnova vodorovného dopravného značenia. Aj napriek výzve, aby uvedené do 20. apríla 2011 zrealizoval, sa tak nestalo. Keďže žalobca nesplnil podmienku č. 11 vyššie uvedeného rozhodnutia, konal v rozpore s vydaným povolením, preto správny orgán postupoval v súlade s § 22a cestného zákona, ak uložil žalobcovi pokutu.

Podľa názoru krajského súdu sú všetky námietky žalobcu uvedené v žalobe právne bezvýznamné a s vecou nesúvisiace. Z cestného zákona ani z vykonávacej vyhlášky nevyplýva pre správny orgán povinnosť vykonať kontrolu za prítomnosti kontrolovanej fyzickej, či právnickej osoby. Zmaril by sa tým účel kontroly a pokiaľ žalobca argumentoval § 3 Správneho poriadku, povinnosť uloženú týmto ustanovením si správny orgán splnil, lebo po zistení nedostatkov a márnej výzve na ich odstránenie, upovedomil žalobcu o začatí správneho konania o uložení pokuty a v jeho priebehu konal v úzkej súčinnosti so žalobcom, ktorému umožnil uplatniť všetky jeho procesné práva tak, ako ich upravuje Správny poriadok.

Podľa názoru krajského súdu je bez právneho významu, že podmienku č. 11 rozhodnutia žalobca hodnotí ako nadštandardnú. Predmetným rozhodnutím, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2. júna 2010, boli správne orgány viazané a v konaní o uloženie pokuty neboli oprávnené túto podmienku žiadnym

spôsobom meniť, či skúmať. Neobstojí ani námietka, že správne orgány mali zohľadniť, že parkovisko bolo dané do pôvodného stavu, pretože podmienka č. 11 ukladala žalobcovi ako žiadateľovi o zvláštne užívanie mestských komunikácií, chodníkov a parkoviska povinnosť uložiť nový živичný kryt o hrúbke 4 cm na celú parkovaciu plochu a obnoviť vodorovné dopravné značenie, čo nesplnil.

Na záver krajský súd zdôraznil, že žalobcovi nebola uložená pokuta „za spôsobenú škodu“, ale za konanie v rozpore s vydaným povolením, čo žalobca ani nenamietal.

Z uvedených dôvodov dospel krajský súd k záveru, že postup ako aj rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa sú v súlade so zákonom.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby najvyšší súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie zruší a vráti vec správnym orgánom na ďalšie konanie a rozhodnutie. Podľa názoru žalobcu krajský súd rozhodol vo veci nesprávne, keď nebral v úvahu, že práce na parkovisku boli vykonané. Žalobca tvrdil, že v rámci prekopávky zabezpečil uloženie elektrického kábla cez parkovaciu plochu, ktorú rozkopal v dĺžke 30 m a šírke 0,50 m. Preložka VN vedenia bola uložená do už existujúcej trasy, kde predtým bolo uložené staré VN vedenie. To podľa názoru žalobcu znamená, že nová preložka VN vedenia mohla ísť len v tejto starej trase, ktorá už bola predtým urobená. Nové VN vedenie sa realizovalo preto, že staré už bolo nepostačujúce a tým sa zvýšila kapacita pripojenia pre celú Mesto Bardejov a nielen pre potreby investora. Po uložení VN vedenia trasu, ktorá bola vykopaná, žalobca zasypal po celej vykopanej dĺžke a šírke, zabetónoval a teda dal do pôvodného stavu parkovisko tak, aby sa mohlo naďalej, tak ako predtým, využívať. Zároveň bola zrealizovaná aj obnova vodorovného dopravného značenia. Zopakoval tvrdenia o tom, že Mestu Bardejov nevznikla žiadna škoda, nakoľko boli urobené všetky úkony aby nedošlo ku škode a z toho dôvodu VN vedenie bolo dané do pôvodnej trasy.

Žalovaný sa k odvolaniu písomne vyjadril podaním z 30. apríla 2013 a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Poukázal na to, že začatie správneho konania v predmetnej veci predchádzala výzva zo strany mesta, ktoré dňa 28. marca 2011 požiadalo žalobcu o uvedenie parkovacej plochy do pôvodného stavu v termíne do 20. apríla 2011 v zmysle podmienok (vrátane podmienky č. 11) rozhodnutia č. 2010/02902 zo dňa 13. mája 2010. Ako to vyplynulo zo štátneho odborného dozoru vykonaného mestom, po márnom uplynutí lehoty na odstránenie nedostatkov mesto pristúpilo k začatiu správneho konania v predmetnej veci, pričom umožnilo žalobcovi, ako účastníkovi konania, vyjadriť sa a uplatniť všetky jeho procesné práva tak, ako ich upravuje správny poriadok.

Čo sa týka realizácie vodorovného dopravného značenia, žalovaný poukázal na to, že na základe doložených dôkazov v čase vydania rozhodnutia o uložení pokuty č. 2011/03442 zo dňa 13. júla 2011 bolo zistené, že vodorovné dopravné značenie nebolo zrealizované k dátumu vystavenia rozhodnutia, nakoľko žalobca ani v zápisnici z prejednávania priestupku ani v odvolaní voči rozhodnutiu mesta neargumentoval tvrdením, že vodorovné dopravné značenie bolo zrealizované. Taktiež nebol odvolaciemu orgánu doložený dôkaz o tom, že mesto bolo prizvané na prevzatie prác po skončení prác ako to uvádza žalobca.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok bol verejne vyhlásený 16. apríla 2014 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená

rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Predmetom súdneho prieskumu bola zákonnosť postupu a rozhodnutí, ktorými správne orgány uložili žalobcovi pokutu vo výške 15 000 Eur za porušenie povinnosti ustanovených v § 22a písm. a/ bod 1 cestného zákona.

Podľa § 8 ods. 1 cestného zákona na užívanie diaľnic, ciest a miestnych komunikácií iným než zvyčajným spôsobom alebo na iné účely, než na ktoré sú určené (ďalej len „zvláštne užívanie“), je potrebné povolenie cestného správneho orgánu s výnimkou prípadov uvedených v odsekoch 6, 7 a 8 vydané so súhlasom dopravného inšpektorátu. Cestný správny orgán môže v povolení určiť podmienky na zvláštne užívanie a pre ich nesplnenie môže udelené povolenie zrušiť. Zvláštne užívanie sa povoľuje na dobu určitú, ak u užívateľa trvajú dôvody, pre ktoré bolo povolenie udelené. Pri zmene užívateľa, podmienok užívania a podobne je potrebné požiadať o nové povolenie, prípadne o zmenu povolenia. Povolenie nie je potrebné pre vozidlá ozbrojených síl, ozbrojených bezpečnostných zborov a na presun poľnohospodárskych strojov a zariadení pri poľnohospodárskych prácach v rámci obhospodarovaného územia. Povolenie cestného správneho orgánu na účely konania automobilových pretekov je možné vydať len po predložení kladného stanoviska od organizácie, ktorá je členom medzinárodnej federácie automobilového športu (FIA Paríž).

Podľa § 18 ods. 3 elektrické, telekomunikačné, vodovodné, kanalizačné a iné vedenia, zariadenia na rozvod tepla a vykurovacích plynov (ďalej len „vedenia“), pokiaľ nie sú zriaďované pre potreby diaľnic, ciest alebo miestnych komunikácií, nesmú sa umiestňovať v ich telese a na cestných pomocných pozemkoch okrem prípadov uvedených ďalej.

Podľa ods. 6 na spôsob umiestnenia vedenia na diaľniciach, cestách a miestnych komunikáciách alebo v ich telese, na vykonanie plánovaných opráv a údržby týchto vedení, ako aj na ich odstránenie, je potrebný súhlas príslušného cestného správneho orgánu. Na udelenie súhlasu sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 22a ods. a/ bod 1 cestný správny orgán a obec v rozsahu svojej pôsobnosti uložia pokutu do 33 190 Eur právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie podľa osobitných predpisov, ak bez povolenia cestného správneho orgánu alebo v rozpore s vydaným povolením užíva diaľnicu, cestu alebo miestnu komunikáciu iným spôsobom než zvyčajným alebo na iné účely, než na ktoré sú určené, s výnimkou nadmerných a nadrozmerných prepráv (zvláštne užívanie).

Podľa § 11 vyhlášky č. 35/1984 Zb. na zvláštne užívanie diaľnic, ciest a miestnych komunikácií je potrebné povolenie príslušného cestného správneho orgánu. Toto povolenie podlieha správnemu poplatku podľa osobitných predpisov. Takým užívaním je najmä preprava nadmieru ťažkých alebo rozmerných predmetov a používanie vozidiel, ktorých rozmery alebo hmotnosť presahujú mieru ustanovenú osobitnými predpismi, 6) umiestňovanie zariadení alebo predmetov na diaľnici, ceste alebo miestnej komunikácii, najmä predajných, reklamných alebo zábavných, umiestňovanie, skladanie a nakladanie predmetov, zariadení alebo materiálu na diaľnici, ceste a miestnej komunikácii, neslúžiacich na údržbu a opravy týchto komunikácií, ak sa nemajú bezodkladne odstrániť, usporadúvanie akcií, umiestňovanie vecí a zariadení (napríklad hospodárskych, kultúrnych, zábavných, skladov, predajní, používanie reproduktorov, nevhodných svetelných zdrojov) v blízkosti diaľnice alebo cesty, ak by sa ich prevádzkou alebo umiestnením, prípadne prevádzkovým ruchom nimi vyvolaným mohla ohroziť bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, hnanie stáda dobytku po ceste a miestnej komunikácii, vláčenie kmeňov alebo iných predmetov, ktorými by sa mohla cesta alebo miestna komunikácia poškodiť, zriaďovanie, vykonávanie plánovanej opravy a údržby nadzemných a podzemných vedení každého druhu.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a

vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v podstate odchyľil od argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom a na zdôraznenie jeho správnosti považuje za potrebné doplniť len nasledovné: je zrejmé, že správny orgán prvého stupňa rozhodnutím z 13. mája 2010 povolil „zvláštne užívanie“ mestských komunikácií, chodníkov, parkoviska a prekopávku zelených plôch ul. Dlhý rad, Partizánska a Gorkého v Bardejove, v ktorom sa v bode 11. explicitne uvádza, že: „V prípade nevyhnutného zásahu do parkovacej plochy pred mestskou športovou halou (hlavný vstup), ktorý je potrebné taktiež vopred odsúhlasiť s cestným správnym orgánom, žiadateľ po uložení el. kábla zrealizuje na vlastné náklady uloženie nového živичného krytu v hr. 4 cm na celú parkovaciu plochu, vrátane obnovy vodorovného dopravného značenia.“. Skutočnosť, že žalobca túto podmienku nedodržiaval vyplýva nielen zo zisteného skutkového stavu, ale aj z tvrdenia samotného žalobcu, že po uložení VN vedenia trasy, ktorá bola vykopaná, žalobca zasypal po celej vykopanej dĺžke a šírke a zabetónoval, čiže nezrealizoval uloženie nového živичného krytu na celú parkovaciu plochu. Keďže uvedený nedostatok neodstránil ani potom, ako ho správny orgán na jej odstránenie vyzval, postupovali správne orgány aj podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s cestným zákonom, keď žalobcu za jeho konanie sankcionovali.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v žalobe.

Preto, ak krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní, a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/73/201-40 podľa § 250ja ods. 3 druhá veta v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil z jeho vecne a právne správnych dôvodov.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.